

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ

การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๗/๒๕๖๗

เรื่อง สิทธิในที่ดิน กรณีร้องเรียนว่า เอกชนอ้างสิทธิในการถือครองที่ดินชายหาด และก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างรุกล้ำชายหาดปากบารา ในพื้นที่อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

สำนักงานที่ดินจังหวัดสตูล สาขาละงู
องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ

ที่ ๑

ที่ ๒

ที่ ๓

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ผู้ร้องได้ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๑๐๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ ว่า เอกชนรายหนึ่งอ้างสิทธิในที่ดินบนชายหาดปากบารา ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล และก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างในลักษณะชุดชายหาด หล่อเสาคอนกรีต เพื่อเตรียมก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างถาวรบนชายหาดปากบารา โดยสภาพพื้นที่หาดปากบารา เป็นชายหาดที่น้ำทะเลท่วมถึง พลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันเป็นสถานที่ท่องเที่ยว และพักผ่อนสำหรับชาวบ้านในพื้นที่จังหวัดสตูลและจังหวัดใกล้เคียง จึงขอให้ตรวจสอบ

๑.๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๖ พิจารณาข้อเท็จจริงจากการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมตามคำร้องข้างต้นแล้ว ให้กำหนดสำนักงานที่ดินจังหวัดสตูล สาขาละงู เป็นผู้ถูกร้องที่ ๑ องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ เป็นผู้ถูกร้องที่ ๒ และ [redacted] เป็นผู้ถูกร้องที่ ๓

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ หนังสือผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ สต ๐๐๒๐.๑(๒)/๑๔๖๖๗ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

/๒.๑.๒ หนังสือ ...

๒.๑.๒ หนังสือจังหวัดสตูล ที่ สต ๐๐๑๗.๑/๗๙๑๘ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๓ หนังสือผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ สต ๗๓๐๑/๑๐๙๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๔ หนังสือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสตูล ที่ คค ๐๓๑๕.๗/สต. ๔๘๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๕ รายงานการลงพื้นที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ระหว่างวันที่ ๑ - ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ ตำบลปากน้ำ อำเภอลงขัน จังหวัดสตูล

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

ผู้ร้องได้รับทราบจากข่าวในอินเทอร์เน็ตว่า มีเอกชนอ้างเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินโดยก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างในลักษณะขุดหาดทราย และหลอเสาคอนกรีต เพื่อเตรียมก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างถาวรบนพื้นที่หาดปากบาราซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนสำหรับชาวบ้านในพื้นที่ แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการใด ๆ ทั้งนี้ ผู้ร้องไม่ทราบข้อเท็จจริงอื่นใดอีกและประสงค์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูกร้อง

๑) ผู้ถูกร้องที่ ๑

(๑) ที่ดินแปลงพิพาทตั้งอยู่ [REDACTED] ตำบลละงู อำเภอบางบาล จังหวัดสตูล เดิมมีหลักฐานคือ แบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค. ๑) เลขที่ [REDACTED] เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เนื้อที่ ๒ ไร่ ๐ งาน ๕๐ ตารางวา (๒-๐-๕๐ ไร่) มีชื่อ [REDACTED] เป็นผู้แจ้งการครอบครอง สภาพที่ดินเป็นที่สวน

(๒) ปี ๒๕๑๐ [REDACTED] ยื่นคำขอเพื่อเปลี่ยน ส.ค. ๑ เป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ [REDACTED] ได้เนื้อที่ ๑-๑-๕๐ ไร่ และในปีเดียวกัน [REDACTED] ชายที่ดิน น.ส. ๓ แปลงพิพาทให้แก่ [REDACTED] โดยระบุสภาพที่ดินเป็นสวนมะพร้าว ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้สอบถามผู้รู้เห็น เชื่อได้ว่าครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินจริง ประกอบกับตรวจสอบที่ดินแปลงข้างเคียงสอดคล้องสัมพันธ์กับหลักฐาน ต่อมาเมื่อปี ๒๕๑๙ [REDACTED] ชายที่ดินให้แก่กรมทางหลวงเพื่อสร้างถนนปากบารา เนื้อที่ ๐-๒-๕๕ ไร่ คงเหลือเนื้อที่ ๐-๒-๙๕ ไร่ และในปี ๒๕๕๗ โอนให้ [REDACTED] (ผู้ถูกร้องที่ ๓) ซึ่งเป็นหลานของ [REDACTED]

(๓) ปี ๒๕๖๓ ผู้ถูกร้องที่ ๓ ยื่นคำร้องขอเพื่อเปลี่ยน น.ส. ๓ เป็น น.ส. ๓ ก. และขอรังวัดแบ่งแยกในนามเดิมในคราวเดียวกันเป็น ๔ แปลง ผลการรังวัดได้เนื้อที่ ๐-๒-๔๗ ไร่ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ทำหนังสือถึงนายอำเภอลงขัน ขอให้ตรวจสอบว่าแนวเขตที่ดินที่ขอรังวัดนั้นรูก้ำ แนวเขตทะเลหรือไม่ ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบร่วมกับอำเภอลงขัน คือ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสตูล และผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ร่วมกันลงนามรับรองแนวเขตทะเลเป็นการถูกต้องแล้ว และเมื่อพิจารณาเอกสารจากหน่วยงานดังกล่าว เชื่อได้ว่า ผู้ครอบครองที่ดินได้ครอบครองและทำประโยชน์ ทั้งได้แสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน มิได้ปล่อยทิ้งไว้จนกลายเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ประกอบกับผลการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๙๖๑/๒๕๔๗ มีความเห็นว่า “การพิจารณาถึงสถานะทางกฎหมาย

ของที่ดินบริเวณชายหาดได้เปลี่ยนสภาพเป็นชายหาดทะเล ซึ่งประชาชนเข้าใช้ประโยชน์โดยไม่ปรากฏ การหวงห้ามเสมือนหนึ่งที่สาธารณประโยชน์ ย่อมขึ้นอยู่ กับข้อเท็จจริงในแต่ละกรณีว่า สภาพที่ดิน แต่ละแปลงเป็นอย่างไร และเจ้าของที่ดินใช้ประโยชน์หรือแสดงการหวงกันไว้หรือไม่ หากข้อเท็จจริงรับฟัง ได้ว่าเป็นที่ดินที่เอกชนมีกรรมสิทธิ์ แม้อาจหลังถูกน้ำกัดเซาะหรือพังลงทำให้แนวเขตที่ดินเปลี่ยนไป แต่เจ้าของที่ดินยังคงใช้สิทธิแห่งความเป็นเจ้าของโดยหวงกันหรือสงวนสิทธิในการครอบครองที่ดินของ ตนอยู่ มิได้ทอดทิ้งให้เป็นทางน้ำหรือทางสาธารณะ ต้องถือว่าที่ดินดังกล่าวไม่เป็นสาธารณสมบัติของ แผ่นดิน” ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงลงนามออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ ████████ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

๒) ผู้ถูกร้องที่ ๒

(๑) สภาพพื้นที่ชายหาดปากบาราประชาชนเข้าใช้ประโยชน์เป็นสถานที่ พักผ่อนอย่างต่อเนื่อง ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้รับเรื่องร้องเรียนเพื่อให้ตรวจสอบกรณีก่อสร้างอาคารบริเวณ ริมหาดทะเล พื้นที่ ████████ ตำบลปากน้ำ พบว่าเป็นการก่อสร้างบนที่ดินที่มีเอกสารสิทธิมิใช่ ที่สาธารณประโยชน์ สภาพพื้นที่บริเวณหาดปากบาราเดิมนั้นมีพื้นดินมากกว่าในปัจจุบันทำให้ผู้ครอบครอง ที่ดินบริเวณดังกล่าวแจ้งการครอบครองเพื่อขอออกเอกสารสิทธิตามกฎหมายที่ดิน ดังนั้นที่ดินตามแนวหาด ปากบาราจึงมีเอกสารสิทธิทั้งหมด โดยที่ดินแปลงพิพาทมีหลักฐาน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ████████ ซึ่งในขั้นตอน การรังวัดเพื่อออก น.ส. ๓ ก. สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสตูลร์รับรองแนวเขตที่ดินแปลงพิพาทแล้ว

(๒) เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้ยื่นคำขออนุญาต ก่อสร้างอาคารแต่ขาดเอกสารแนบคำขออนุญาต ซึ่งระหว่างตรวจสอบเอกสารประกอบการขออนุญาตปรากฏ ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๓ ก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยและเข้าใช้อาคารแล้ว ซึ่งเป็นการกระทำผิดตามมาตรา ๒๑ ประกอบ มาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒^๑ อีกทั้งยังก่อสร้างในพื้นที่ห้ามก่อสร้างตาม กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่ บางส่วนในท้องที่อำเภอท่าแพ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู และอำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๒^๒ เนื่องจากการก่อสร้างในที่ดินแปลงพิพาทมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งไม่ถึง ๓๐ เมตร ผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงแจ้งคำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไปในอาคาร ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๕ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ดำเนินการตามคำสั่ง ดังกล่าวและได้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างแล้ว

/๓) ผู้แทน ...

^๑ มาตรา ๒๑ ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และดำเนินการตามมาตรา ๓๙ ทวิ

มาตรา ๓๙ ทวิ ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคาร โดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ได้ โดยการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่คณะกรรมการควบคุมอาคารกำหนดพร้อมด้วยเอกสาร และหลักฐานที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว โดยอย่างน้อยต้องแจ้งข้อมูลและยื่นเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐) ๒๑) ๒๒) ๒๓) ๒๔) ๒๕) ๒๖) ๒๗) ๒๘) ๒๙) ๓๐) ๓๑) ๓๒) ๓๓) ๓๔) ๓๕) ๓๖) ๓๗) ๓๘) ๓๙) ๔๐) ๔๑) ๔๒) ๔๓) ๔๔) ๔๕) ๔๖) ๔๗) ๔๘) ๔๙) ๕๐) ๕๑) ๕๒) ๕๓) ๕๔) ๕๕) ๕๖) ๕๗) ๕๘) ๕๙) ๖๐) ๖๑) ๖๒) ๖๓) ๖๔) ๖๕) ๖๖) ๖๗) ๖๘) ๖๙) ๗๐) ๗๑) ๗๒) ๗๓) ๗๔) ๗๕) ๗๖) ๗๗) ๗๘) ๗๙) ๘๐) ๘๑) ๘๒) ๘๓) ๘๔) ๘๕) ๘๖) ๘๗) ๘๘) ๘๙) ๙๐) ๙๑) ๙๒) ๙๓) ๙๔) ๙๕) ๙๖) ๙๗) ๙๘) ๙๙) ๑๐๐)

๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐) ๒๑) ๒๒) ๒๓) ๒๔) ๒๕) ๒๖) ๒๗) ๒๘) ๒๙) ๓๐) ๓๑) ๓๒) ๓๓) ๓๔) ๓๕) ๓๖) ๓๗) ๓๘) ๓๙) ๔๐) ๔๑) ๔๒) ๔๓) ๔๔) ๔๕) ๔๖) ๔๗) ๔๘) ๔๙) ๕๐) ๕๑) ๕๒) ๕๓) ๕๔) ๕๕) ๕๖) ๕๗) ๕๘) ๕๙) ๖๐) ๖๑) ๖๒) ๖๓) ๖๔) ๖๕) ๖๖) ๖๗) ๖๘) ๖๙) ๗๐) ๗๑) ๗๒) ๗๓) ๗๔) ๗๕) ๗๖) ๗๗) ๗๘) ๗๙) ๘๐) ๘๑) ๘๒) ๘๓) ๘๔) ๘๕) ๘๖) ๘๗) ๘๘) ๘๙) ๙๐) ๙๑) ๙๒) ๙๓) ๙๔) ๙๕) ๙๖) ๙๗) ๙๘) ๙๙) ๑๐๐)

๒) ข้อ ๒ ให้กำหนดพื้นที่บางส่วนของท้องที่อำเภอท่าแพ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู และอำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล และเกาะทุกเกาะในจังหวัดสตูล ยกเว้นเกาะหลีเป๊ะ เป็นบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(ก) ภายในบริเวณที่ ๑ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารอื่นใด เว้นแต่

(๑) อาคารเดี่ยวที่เป็นอาคารอยู่อาศัยที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน ๗๕ ตาราง เมตร โดยอาคารแต่ละหลังตั้งห่างกันไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ห่างเขตที่ดินของผู้อื่นไม่น้อยกว่า ๒ เมตร มีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น และต้องห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐) ๒๑) ๒๒) ๒๓) ๒๔) ๒๕) ๒๖) ๒๗) ๒๘) ๒๙) ๓๐) ๓๑) ๓๒) ๓๓) ๓๔) ๓๕) ๓๖) ๓๗) ๓๘) ๓๙) ๔๐) ๔๑) ๔๒) ๔๓) ๔๔) ๔๕) ๔๖) ๔๗) ๔๘) ๔๙) ๕๐) ๕๑) ๕๒) ๕๓) ๕๔) ๕๕) ๕๖) ๕๗) ๕๘) ๕๙) ๖๐) ๖๑) ๖๒) ๖๓) ๖๔) ๖๕) ๖๖) ๖๗) ๖๘) ๖๙) ๗๐) ๗๑) ๗๒) ๗๓) ๗๔) ๗๕) ๗๖) ๗๗) ๗๘) ๗๙) ๘๐) ๘๑) ๘๒) ๘๓) ๘๔) ๘๕) ๘๖) ๘๗) ๘๘) ๘๙) ๙๐) ๙๑) ๙๒) ๙๓) ๙๔) ๙๕) ๙๖) ๙๗) ๙๘) ๙๙) ๑๐๐)

๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐) ๒๑) ๒๒) ๒๓) ๒๔) ๒๕) ๒๖) ๒๗) ๒๘) ๒๙) ๓๐) ๓๑) ๓๒) ๓๓) ๓๔) ๓๕) ๓๖) ๓๗) ๓๘) ๓๙) ๔๐) ๔๑) ๔๒) ๔๓) ๔๔) ๔๕) ๔๖) ๔๗) ๔๘) ๔๙) ๕๐) ๕๑) ๕๒) ๕๓) ๕๔) ๕๕) ๕๖) ๕๗) ๕๘) ๕๙) ๖๐) ๖๑) ๖๒) ๖๓) ๖๔) ๖๕) ๖๖) ๖๗) ๖๘) ๖๙) ๗๐) ๗๑) ๗๒) ๗๓) ๗๔) ๗๕) ๗๖) ๗๗) ๗๘) ๗๙) ๘๐) ๘๑) ๘๒) ๘๓) ๘๔) ๘๕) ๘๖) ๘๗) ๘๘) ๘๙) ๙๐) ๙๑) ๙๒) ๙๓) ๙๔) ๙๕) ๙๖) ๙๗) ๙๘) ๙๙) ๑๐๐)

๓) ผู้แทนของผู้ถูกร้องที่ ๓ ให้ข้อมูลการได้มาของที่ดินแปลงพิพาทสอดคล้องกับผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ โดยให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในระหว่างการลงพื้นที่เมื่อวันที่ ๑ - ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ว่า แม่เจ้าของที่ดินไม่ได้เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน (ข้อมูล ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖) แต่ได้หวงกั้นที่ดินแปลงดังกล่าวมาโดยตลอด เช่น บักเส้า วางท่อพีวีซี แต่เนื่องจากคลื่นลมทำให้สิ่งแสดงการหวงกั้นหายไป ประกอบกับที่ดินแปลงดังกล่าวเสียหายบ่ารุงท้องที่โดยตลอด จนเมื่อประมาณ ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมาได้ตัดป้ายแสดงความเป็นเจ้าของในบริเวณที่ดิน เพื่อให้ทราบโดยทั่วกันว่า เป็นที่ดินมีเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินและเจ้าของยังคงสงวนสิทธิในที่ดินแปลงดังกล่าว แต่ไม่ห้ามประชาชนลงเล่นน้ำในบริเวณดังกล่าว

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑) สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสตูล

เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสตูลในฐานะ “เจ้าท่า” มีหนังสือถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสตูล สาขาละงู ไห่ดซี้และระวังซี้แนวเขตและลงชื่อรับรองแนวเขตที่ดิน เพื่อให้ประชุมตรวจสอบข้อเท็จจริงระหว่างสวนราชการที่เกี่ยวข้อง และแสดงพยานหลักฐานตามกฎหมาย ปรากฏว่า เจ้าของที่ดินได้นำเอกสารหลักฐานการหวงกั้นและรักษาสิทธิในทรัพย์สินมรดก เช่น บันทึกรายชื่อของพยานบุคคลเพื่อรับรองข้อเท็จจริงว่าเจ้าของที่ดินได้ครอบครองและปักแนวเขตหวงกั้นตลอดมา แม้เสาแสดงแนวเขตหายไปแต่เจ้าของยังคงหวงกั้นสิทธิอยู่จนถึงปัจจุบัน และหนังสือรับรองของผู้ถูกร้องที่ ๒ ระบุว่า ผู้ถูกร้องที่ ๓ ครอบครองและแสดงการหวงกั้นในกรรมสิทธิ์ที่ดิน และได้ชำระภาษีบำรุงท้องที่ให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ ประกอบกับแนวคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๙๖๒/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ สรุปได้ว่า “เมื่อเจ้าของที่ดินยังใช้ประโยชน์หรือหวงกั้น คงสิทธิแห่งความเป็นเจ้าของ สงวนสิทธิในการครอบครองมิได้ทอดทิ้งปล่อยให้เป็นที่ทางน้ำหรือทางสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ที่ดินส่วนที่ถูกกัดเซาะยังไม่ถือว่าเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” และเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสตูลจึงมอบหมายเจ้าหน้าที่เพื่อระวังซี้แนวเขตที่ดินและลงชื่อรับรองแนวเขตที่ดินแปลงพิพาท

๒) จังหวัดสตูล

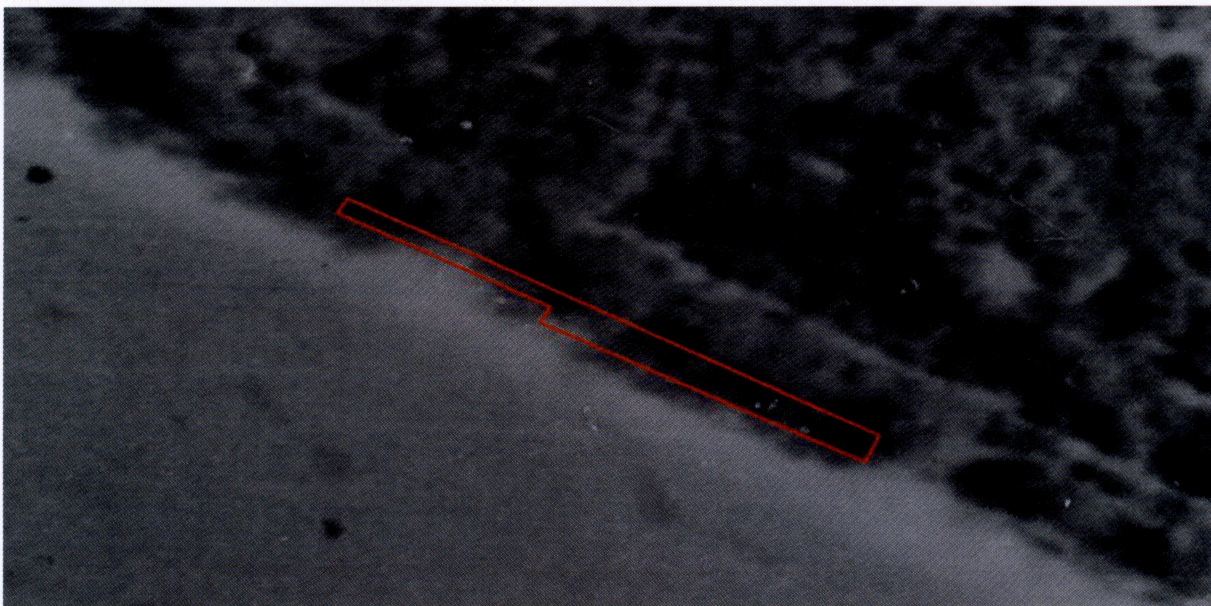
อำเภอละงูได้รายงานกรณีก่อสร้างอาคารบริเวณชายหาดปากบาราว่า เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ อำเภอละงูได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชุมหารือกรณีดังกล่าว ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงในประเด็นความเป็นมาของที่ดินแปลงพิพาทสอดคล้องกับผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ ประกอบกับผู้ถูกร้องที่ ๑ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในขณะที่ออกเอกสารสิทธิในที่ดินแปลงพิพาท น้ำทะเลท่วมไม่ถึง ที่ดินแปลงดังกล่าวจึงสามารถออกเอกสารสิทธิในที่ดินได้ และสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาสตูลได้รับรองแนวเขตแล้ว บริเวณดังกล่าวไม่ได้อยู่ในเขตของกรมเจ้าท่า ส่วนประเด็นเจ้าของที่ดินก่อสร้างอาคารบริเวณพิพาท ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้มีคำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไปในอาคารแล้ว

๒.๒.๔ ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการ การสื่อสาร และเทคโนโลยี ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑) ภาพถ่ายทางอากาศที่ดินแปลงพิพาทในปี ๒๕๙๑ ที่ดินมีลักษณะเป็น ชายหาดทั่วไปที่มีต้นไม้ปกคลุมบางส่วน ปรากฏดังภาพที่ ๑

๒) ภาพถ่ายทางอากาศที่ดินแปลงพิพาทในปี ๒๕๑๘ เป็นที่ดินชายหาด มีไม้ยืนต้นเล็กน้อย ไม่หนาแน่น และไม่พบการเข้าทำประโยชน์อื่น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากผู้แทน ผู้ถูกร้องที่ ๓ ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๓ ไม่ได้เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน เพียงแต่แสดงการหวงกันที่ดินแปลงพิพาทเท่านั้น ปรากฏดังภาพที่ ๒

ภาพที่ ๑ ภาพถ่ายทางอากาศ โครงการ Tom-Tom เมื่อปี ๒๕๙๑

ภาพที่ ๒ ภาพถ่ายทางอากาศซึ่งถ่ายตามโครงการ น.ส. ๓ ก. เมื่อปี ๒๕๑๘

เมื่อวันที่ ๑-๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล และที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ปากน้ำ สรุปได้ว่า ประชาชนในพื้นที่ให้ข้อมูลประเด็นความเป็นมาของที่ดิน น.ส. ๓ ก. แปลงพิพาทสอดคล้องกับผู้ถูกร้องทั้งสาม และให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เดิมเมื่อประมาณ ๔๐ ปีก่อน บริเวณหาดปากบารา มีส่วนที่เป็นที่ดินมากกว่าปัจจุบัน แต่น้ำทะเลขึ้นสูงมากกว่าในอดีตจนกระทั่งส่วนที่เป็นดินหรือชายหาด เหลือน้อย ส่วนการทำประโยชน์บริเวณพิพาทในอดีต เจ้าของที่ดินคนปัจจุบันไม่ได้เข้าทำประโยชน์ใด ๆ ประชาชนในพื้นที่จึงสามารถลงเล่นน้ำทะเลหรือพักผ่อนในบริเวณนั้น แต่เมื่อประมาณปี ๒๕๖๔ มีการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างถาวรในที่ดินแปลงพิพาทและติดป้ายห้ามบุกรุกที่ดิน ประชาชนในพื้นที่เห็นว่าการกระทำดังกล่าวทำให้ประชาชนทั้งในและนอกพื้นที่ไม่สามารถลงเล่นน้ำหรือพักผ่อนบริเวณพิพาทได้ เนื่องจากบริเวณชายหาดปากบารามีสิ่งปลูกสร้างตลอดแนวชายหาด

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องทั้งสามได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องและประชาชนในพื้นที่พิพาท กรณีออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ [REDACTED] บนชายหาดปากบารา และก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างรुक้าชายหาดปากบารา หรือไม โดยมิขอพิจารณา ดังนี้

๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๓ (๒)^๓ และยังรับรองว่า บุคคลย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก ตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง^๔ ประกอบกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ ๑๗^๕ ได้รับรองสิทธิของบุคคลที่จะเป็นเจ้าของทรัพย์สินโดยตนเองและจะถูกเอาทรัพย์สินไปจากตนตามอำเภอใจไม่ได้

๓.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบสรุปได้ว่า เดิมบริเวณหาดปากบาราในพื้นที่ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล มีส่วนที่เป็นที่ดินมากกว่าปัจจุบัน แต่น้ำทะเลขึ้นสูงมากกว่าในอดีตจนกระทั่งส่วนที่เป็นที่ดินหรือชายหาดเหลือน้อย โดยที่ดินแปลงพิพาทมีหลักฐานเดิมคือ ส.ค. ๑ เลขที่ [REDACTED] เนื้อที่ ๒ - ๐ - ๕๐ ไร่ มีชื่อ [REDACTED] เป็นผู้แจ้งการครอบครอง สภาพที่ดินเป็นที่สวน ต่อมาปี ๒๕๑๐ [REDACTED] ชายที่ดินแปลงพิพาท ให้แก่ [REDACTED] และในปี ๒๕๕๗ [REDACTED] โอนที่ดินให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ ต่อมาปี ๒๕๖๓ ผู้ถูกร้องที่ ๓ ยื่นคำร้องขอ รังวัดตรวจสอบเนื้อที่เพื่อเปลี่ยนเป็น น.ส. ๓ ก. ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบ แนวเขตที่ดินว่ารุกล้ำแนวเขตทะเลหรือไม่ เจ้าท่าภูมิภาคสาขาสตูลและผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ระวางชี้แนวเขตที่ดิน และรับรองแนวเขตทะเล เมื่อพิจารณาเอกสารจากหลักฐานจึงเชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้ครอบครองและได้

/แสดงความ...

^๓ มาตรา ๔๓ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพ อย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิถีการที่กฎหมายบัญญัติ

^๔ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง บุคคลย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕ ข้อ ๑๗ (๑) ทุกคนมีสิทธิที่จะเป็นเจ้าของทรัพย์สินโดยตนเอง และโดยร่วมกับผู้อื่น

(๒) บุคคลใดจะถูกเอาทรัพย์สินไปจากตนตามอำเภอใจไม่ได้

แสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน มิได้ปล่อยทิ้งไว้จนกลายเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เนื่องจากได้ครอบครอง และแสดงการหวงกั้นในกรรมสิทธิ์ที่ดิน และชำระภาษีบำรุงท้องที่ตลอดมา ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงลงนามออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ [REDACTED]

ต่อมาในปี ๒๕๖๔ ผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารในที่ดินแปลง พิพาทต่อผู้ถูกร้องที่ ๒ แต่ปรากฏว่า ในระหว่างตรวจสอบเอกสารประกอบการขออนุญาต ผู้ถูกร้องที่ ๓ ดำเนินการก่อสร้างจนเสร็จสิ้นและได้เข้าใช้อาคารแล้ว ซึ่งเป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติควบคุม อาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ นอกจากนี้ยังได้ก่อสร้างอาคารโดยมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งไม่ถึง ๓๐ เมตร อันเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร บางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอท่าแพ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู และอำเภอ เมืองสตูล จังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๔๙ ผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงแจ้งคำสั่งลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๕ ห้ามใช้หรือ เข้าไปในอาคาร ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวและได้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างแล้ว

๓.๓ จากข้อเท็จจริงมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ๒ ประเด็น คือ

๓.๓.๑ ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการ ละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องและประชาชนในพื้นที่พิพาท กรณีออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ [REDACTED] บนชายหาด ปากบารา หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า บุคคลย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินโดยตนเองและการ สืบทอด ผู้ถูกร้องที่ ๓ ซึ่งเป็นบุคคลผู้ได้รับโอนที่ดินแปลงพิพาทยื่นคำร้องขอออก น.ส. ๓ ก. เป็นการ เฉพาะราย^๖ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ ยื่นคำขอ โดยพิจารณาจาก หลักฐานเดิมคือ ส.ค. ๑ เลขที่ [REDACTED] ที่ [REDACTED] เป็นผู้แจ้งการครอบครอง ประกอบกับขอให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบแนวเขตทะเล คือ เจ้าท่าภูมิภาคสาขาสตูลและผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งได้ตรวจสอบและ ลงนามรับรองแนวเขตทะเลเรียบร้อยแล้ว อีกทั้งเจ้าของที่ดินได้แสดงให้เห็นว่าได้ทอดทิ้งที่ดินให้เป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เนื่องจากได้ครอบครองและแสดงการหวงกั้นในกรรมสิทธิ์ที่ดิน และชำระ ภาษีบำรุงท้องที่ตลอดมา ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ [REDACTED] ตามที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ ร้องขอ ในชั้นนี้จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ กรณีออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ [REDACTED] บนชายหาดปากบาราเป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง และประชาชนในพื้นที่พิพาท

/๓.๓.๒ ประเด็น ...

^๖ มาตรา ๕๙ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินมาขอออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ เป็นการเฉพาะรายไม่ว่าจะได้มีประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕๘ แล้วหรือไม่ก็ตาม เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณา เห็นสมควร ให้ดำเนินการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ แล้วแต่กรณี ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ประมวลกฎหมายนี้กำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้ครอบครอง และทำประโยชน์ในที่ดินต่อเนื่องมาจากผู้ซึ่งมีหลักฐานการแจ้งการครอบครองด้วย

๓.๓.๒ ประเด็นที่สอง ผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้กระทำหรือละเลย การกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องและประชาชนในพื้นที่พิพาท กรณีการก่อสร้าง สิ่งปลูกสร้างบนชายหาดปากบารา หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า บุคคลและชุมชนมีสิทธิในการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อมีการก่อสร้างอาคารในพื้นที่ซึ่งเป็นชายหาดที่ประชาชนในพื้นที่ เข้าใช้ประโยชน์เพื่อพักผ่อน แม้จากการตรวจสอบจะปรากฏว่า ที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นที่ดินที่มี น.ส. ๓ ก. ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๓ มีสิทธิในทรัพย์สินในฐานะผู้มีกรรมสิทธิ์และมีสิทธิดำเนินการใด ๆ ในที่ดินที่ตนเป็น เจ้าของได้ก็ตาม แต่หากผู้ถูกร้องที่ ๓ จะก่อสร้างอาคารในที่ดินนั้น จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ถูกร้องที่ ๒ ในฐานะผู้มีอำนาจอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารเสียก่อน แต่ปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตรวจสอบ เอกสารประกอบการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างจนแล้วเสร็จ จึงเป็น การกระทำผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งการก่อสร้างอาคารมีระยะห่างจากแนว ชายฝั่งไม่ถึง ๓๐ เมตร ซึ่งเป็นการก่อสร้างที่ขัดต่อกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอท่าแพ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู และอำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๔๙ ผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงแจ้งคำสั่งห้ามใช้หรือเข้าไปใน อาคารดังกล่าว และผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวและได้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างแล้ว

ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๓ กรณีก่อสร้างอาคารโดยยังไม่ได้รับ อนุญาตจากผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็น กฎหมายที่มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม การผังเมือง ที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ ต้องดำเนินการตามขั้นตอนขออนุญาตให้ครบถ้วนและต้องได้รับ อนุญาตจากผู้ถูกร้องที่ ๒ เสียก่อน ส่วนการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ เมื่อพบว่าผู้ถูกร้องที่ ๓ ก่อสร้าง อาคารก่อนได้รับอนุญาตจึงออกคำสั่งห้ามใช้อาคารพิพาท และผู้ถูกร้องที่ ๓ ดำเนินการตามคำสั่งของ ผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้ว จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ และที่ ๓ แก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมแล้ว ตามมาตรา ๓๙ (๕) ประกอบมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสั่งยุติเรื่อง หากเป็นเรื่องที่มีการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตาม บริเวณชายหาดปากบาราอยู่ในพื้นที่ ตามกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่อำเภอท่าแพ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู และอำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงเห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อ ผู้ถูกร้องที่ ๒ เพื่อดำเนินการต่อไป

๔. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุม ด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๔/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๗ จึงมีมติว่า

๔.๑ ประเด็นที่หนึ่ง กรณีผู้ถูกร้องที่ ๑ ออก น.ส. ๓ ก. เลขที่ [REDACTED] บนชายหาดปากบารา ในชั้นนี้ยังไม่อาจรับฟังได้ว่า มีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องและประชาชนในพื้นที่พิพาท

๔.๒ ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ ก่อสร้างอาคารในที่พิพาทโดยยังไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งต่อมาผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ออกคำสั่งห้ามใช้อาคารพิพาท และผู้ถูกร้องที่ ๓ ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวและรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างแล้ว จึงเป็นเรื่องที่มีการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมแล้ว ตามมาตรา ๓๙ (๕) ประกอบมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติสั่งยุติเรื่อง

ให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ประกอบมาตรา ๔๒ โดยให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตรวจสอบพื้นที่หาดปากบาราไม่ให้มีการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาต รวมถึงดูแลไม่ให้มีการก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างถาวรใด ๆ ที่ขัดต่อกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่บางส่วนของท้องที่อำเภอท่าแพ อำเภอทุ่งหว้า อำเภอละงู และอำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อประโยชน์ด้านรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ผังเมือง สถาปัตยกรรม และควบคุมความหนาแน่นของอาคาร ตามเจตนารมณ์ของกฎกระทรวงดังกล่าว

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางปรีดา คงแป้น

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายวสันต์ ภัยหลีกลี้

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวสุภัทรา นาคะผิว

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ